

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 80 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Egyes szám ár 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.

Nyitlér saronkint: 20 krajczár.

Az Igazság Szodomája.

(A megtalált szög Knezevicsnél).

Ha nem lettem volna ott magam Belgrádban a Knezevics merényleti bűntény tárgyalásán, — ha nem érttem volna a nyelvet, amelyen a tárgyalás folyt, ha nem láttam volna magam előtt az igazságszolgáltatásnak ezt a Szodomáját ahol elpusztult a jogérzék utolsó szála is, ahol Justiciának pallosa a rögtönítéleti bíróság mézsárszékébe bevitték, ahol a törvény szentségéből a politikai bosszúállás piszkos fegyverét kovácsolták és csak Knezevics vallomása feküdnék előttem és nem hallottam volna többet ebből a szomorú ügyből mint Nikolics ezredes kihallgatását, ha nem láttam volna többet mint azt az erőltelet eszteleniséget amelyivel összefüggésbe hoztak rég elmúlt dolgokat a Knezevics mostani merényletével: akkor is reszketnie kellene a tollnak kezembe azért a jogtalanságot és embertelenséget amelyet egy csomó művelt családos ember ellen elkövettek Belgrádban.

De talán mégis fel sem szólaltam volna, mert hiszen nélkülem is meg

kell majd tudnia az egész világnak, hogy miféle istentelen ördög igazság gépe működött ebben a bűnperben.

De megbotránkoztam azon, hogy egy magyar hirlap hogyan referál ez ügyről. Nehogy tehát ilyen referáda amilyen a «Magyarország»-ban megjelent alkalmas legyen megteveszteni az ország közönségét, — nehogy azok az interjúvolás útján napvilágot látott naivitások a legutóbbi szerb gázságok elsimitásához hozzájáruljanak a közvéleménynek vélek szolgálatot tenni, amikor egyszerűen rámutatok arra, ami Belgrádban történt, hogy a bíróság amelyet Nisból dirigáltak közönséges drabánja volt Milán exkirálynak, s hogy napnál világosabb az, hogy az ítéletet maga Milán hozta. Ez a bíróság tehát amely ebben az ügyben ítélkezett sem jogilag sem erkölcsileg nem is létezett, mert csak közönséges végrehajtója volt az ítélkezés külső formaságának és annak a gyalázatos cselekedetnek, hogy ártatlanokat vert bilinesbe csinálva, hazudva tényeket amelyek nem léteztek, koholva hamis bizonyítékokat, sőt csendes palástólójává szegődve Angyelics, a börtön-

ben történt megölésének. Erről a bíróságról tehát mint erkölcsi testület-ről beszélni sem lehet, — mert nem bírói, hanem a végrehajtói szomorú szerepet kellett betöltenie. Ez igazolva van minden lépésével minden mozdulatával amit ebben a bűnperben tett: ennek a bíróságnak akarata nem volt és nem is lehetett és csak annak a kötelességnek igyekezett megfelelni amelyet Milán exkirály eleje szabott. És a kötelesség pedig az volt, hogy a radikálisokról ki kell sütni azt, hogy Knezevicsessel összecimboráltak — és sikerüljön bárhogyan is ennek a kíséte, a radikálisokat kegyetlenül el kell ítélni. Kitünő alkalomként kínálkozott ez Milán királynak, akit a radikálisok elleni dühe annyira elfogott már egy ízben, hogy saját felségese kezeivel tépte le egy alkalommal Nikolics ezredes vállrojtját, mikor ez radikálizmussal gyanusnak tűnt fel előtte. Ezt az alkalmat Milán nem akarta elszalasztani. Ha rajta mulnék Knezevicsnek emlékoszlopot állítana merényleteért, hogy ily kitünő alkalmat adott neki határtalan bosszúja kiöltésére. Sőt mikor a merénylet híre elterjedt

A Magyar orvosok és természetvizsgálók XXX-ik vándorgyűlésének Bosznia és Hercegovinai kirándulása.

— A «Bácskai Hirlap» eredeti távezése. —
Ira: DR. BÉKEFFY GYULA.
(Vége).

Itt kiszálltunk, nemcsak visszatekinteni az elhagyott vidékre, hanem azért is, hogy a mozgó restauráció eledelait és italait élvez. zük a majdnem 1000 méternyi magasságban. Farkas étvágyunk és szomjunkt kis idő múlva kielégítést kap, átrobognak a nagy alaguton, merész kanyarulatokban a Luka szakadékon át szállunk lefelé, megérkezünk Hercegovinába a hóval feldítt Preny hegységhez és a világ legszebb folyója a Narentához.

A jáblancizai pompás ebéd és kellemes pihenő után vonatunk bekanyarodik a világ-hírű Narenta délfélsébe, amelyen át a törökök a legnagyobb áldozatokkal sem voltak képesek utat készíteni.

Az 1000 méteres sziklafalak között levő hasadék egyik oldalán visz a pálya, a másik oldalon sok helyt szédítő magasban az országút, mind a kettőnek óriási költséggel a környező szűk sziklafolyosóból kellett a helyet elfoglalni.

A titáni sziklafalak a legváltozatosabb alakzatokat mutatják, színes sávok húzódnak rajtuk át minden irányban, a szédítő mélységben folyó Narenta olyan mint a Kaleidoszkóp képei. kataraktái szivárványszint játszanak és gloriólákat képeznek.

Vonatunkat megállítatjuk a Komodina forrás előtt, mely az átellenben levő országút alól két hatalmas ivben zuhan a Narentába, a lehulló több száz méteres vizesés, egészen tejfehér, a felszálló pára pedig szivárványt alkot. Csend van mindenfelé, és mi sem törjök meg azt a némaságot, zajtalanul bámuljuk a természetnek ezt a remekét, és a környező óriási sziklatömböket.

Megindulunk, a vonatból mindegyikünk visszafelé tekint, míg csak a következő kanyarulatnál el nem tűnik a tündéri kép és míg a borzalmas szakadékok és zugó örvények el nem terelik tekintetünket a pokol előcsarnokának más látványosságai felé, de bármilyen félelmetes a környezet, a Narenta opálszínben tündöklő szalagja elosztatja borzadályunkat s gyönyörűséggel tölti meg lelkeinket.

Elhaladunk a Drezinczai völgyrészlet sziklatúti és sziklatornyai mellett, a Crno Velo

(Fekete forrás) mellettünk szökel be a Narentába és koronafelére festi be az óriás sziklafalat, egyszerre aztán kiszélesedik a völgy előttünk áll a mostári síkság a conglomerát közetek között pásztor barlangokkal és nem sokára feltűnnek a granátalma, tojásgyümölcs, fűgge, dohány és szőlőültvények, a háttérben a Velers és Porimlamina majdnem 2000 méter magas csúcsaival.

Mostárban a kerületi főnök, polgármester, rendőrkapitány és az orvosi kar üdvözölnek sajnálatuknak adván kifejezést, hogy itteni tartózkodásunk tartamát megrövidítettük, az állomástól gyalog sétálunk be a közel levő Narenta Hotelba, honnan kis vártatva kitöndül az egész társaság, egy része kirándul a Buna forrásaihoz, a többiek mennek a Barárba, a mecsetekbe, a híres régi hidhoz. Többen megfürdenek a Narentában, a hölgyeket pedig elvezetik a harembe, a hol malheurjükre nincs otthon az asszony csak a háziúr az Eficza effendi fogadja őket s mutogatja meg feleségének drágaságait.

Este a Narenta Hotel előtt leültünk búcsúvacsorára és a kellemes reminiscenciák hatása alatt, meg a kitünő »Zsilávka« bortól is elérzékenyedve toaszt—toasztol ér, a m

— az emberek hajlandók voltak elhinni még azt az abszurdumot is, hogy ez a merénylet meg lett rendelve, mert alkalmául kellett Milánnak arra, hogy a radikálisokat tucatszámra börtönbe vetesse.

Az emberi érzelmek és az igazság arculesapásának tekintem tehát azt, amikor ezt az égbekiáltó gázságot el-tussolni akarja bárki is akinek éppen az a kötelessége, hogy felhívja az emberiség igazságérzetét ezekre a nagyon beteg viszonyokra. Csak egy esetben tudnám menteni az illetőt, amint a »Magyarország« tudósítóját is menteném, — hogy az ügyről nincs tájékozva és annyira félre van vezetve ez ügyben, hogy fehérnek látja a feketét. Kétszeres mértékkel kötelességünk megtenni nekünk kik Szerbia közvetlen szomszédai vagyunk és akinek országában rokonai is laknak. Ha nem egy hanem száz trónról és koronáról volna szó, akkor sem hagyhatjuk szó nélkül a politikai bosszúállásnak ezt a nemtelen módját.

Hogy miféle intriguák folytak ebbe a bünperbe, annak megírásának itt helye nincs.

De hogy akkor a mikor a belgrádi bíróság minden erőködése daczára is alig birt valami pozitív dolgot kisütöni, amely a radikálisok dolgait a Knezevics bünpereivel okozati összefüggésbe hozhatta volna, — minden legcsekélyebb dologból miféle bünhalmazatokat csinált, — hogy mennyire eszelt ki hazugságokat, hogy mennyire használta ki a börtön falai között a titokzatosságot és igyekezett legalább plauzibilissé tenni a koholt állításokat és

a fennforgó körülményeket a legujabban megvilágítja a következő eset.

A merénylő Knezevics ugyanis azt a vallomását, hogy a merénylethez a radikálisoknak (különösen Nikolics, Dimics) is részük volt, többször visszavonta, majd megismételte, — de ez utolsó tárgyaláson az evangéliumra tett kézzel esküdt meg, hogy azok az emberek ártatlanok, őt fel nem bérelték.

Pedig a Knezevics vallomása volt az egyetlen bizonyíték a vádlottak ellen. Az intrigának tehát az a feladat jutott, hogy most már plausibilissé tegyék ezt miért vonta vissza Knezevics a vallomását a radikálisokkal szemben.

Ime itt van ez az épületes eset:

A végtárgyalások befejezése után Knezevicsnél egy nagyon élesre kiéle-sített szöveget találtak.

Erről az esetről a »Veasernye Novosztii« című belgrádi lap a következő híreस्कét közölte:

„*Talált szög.* Néhány nap előtt a merénylőnél megtartott motozás alkalmával a jobb kezében egy szög, találatot egy közönséges — de nagyon is kiéle-sített szög és egy tekercs vászonmadzag. Ezért a Gyorgyevics Jóczót büntető eljárás és vizsgálat alá helyezték.

Ezt a rövid hirt közli ez a lap. Ilyen hirt sokat lehet olvasni és nem is volna benne semmi feltűnő, ha e miatt büntető eljárás alá nem vontak volna egy csendőr kapitányt.

Ez majdnem megoldatlan rejtélynek tűnik fel, de ime csakhamar megtaláljuk a rejtélyes szög historiájának ma-

gyarázatát a „Male Novinében“ Az ítélethirdetés előtti napon újságolja ez a szerb lap, egy hosszú cikkben ennek a szögnek a történetét. Szórol szóra adom hű fordításban ennek a cikknek tartalmát.

„... merénylő még az nap, t. i. csütörtökön, délután 1 és 2 óra között az őrtálló által magához hitta Mikics kapitányt, adott át neki egy kiéle-sített szöveget és mondta, hogy rábeszélve volt, hogy visszavonja vallomását. Ez után azonnal elvezettetett a vizsgáló hatóság (híroság) elé és akkor kihallgattatott és megkérdezett, miért nem mondja mindjárt az igazat, hanem kezdetben maga önként jelentette fel a vádlottakat, most pedig ártatlanoknak nyilvánítja őket, a mire Knezevics azt felelte, hogy erre őt csendőrkapitány Gyorgyevics Jocza ur rábeszélte, a ki a fegyenczeket mind az Angyelic Zsivkó öngyilkosságáig őrizte, ekkor pedig más helyébe rendeltetett.

Knezevics azt meséli, hogy neki Gyorgyevics ur mondta:

„Te látod, hogy nincs mentséged, akkor legalább légy ember s ne hurczold magad után a többi embereket, akik még megmenthetők. Itt van nézd meg ezt a Nikolics Vljakot. Ő neki van négy gyermeke, mint négy arany alma, minek hát te szerencsétlen, maradjanak ezek árvák szülőapá nélkül, a mikor te megmentheted őket?! Minek neked társaság a halálban? A mikor neked meg kell halnod, halj meg magad. És minek tőrjed, hogy mint dögöt hurczoljanak téged Karaburmára (Karaburma-domb Belgrád mellett a hol agyonlövik az elítélteket, megköltözve egy karóhoz) és a karóhoz kötözenek. Jobb öld meg magad itt.

Ime, a mikor a tárgyalásnak utolsó napja lesz, te kelj fel és nyíltan vond vissza mindazt a mit eddig állítottál, mond bátran, hogy a merényletet magad vitted véghez. Hogy ebben neked senki sem segített, hogy az emberek, a kiket eddig terheltél, teljesen ártatlanok és — mond azt s legalább akkor szép neved marad a népben ha már meg kell halnod. De hogy azután ezek meg nem kiznának, itt van neked ez a kiéle-sített szög. Horgaszd bé azt a gégedbe s azután nyomd meg, hogy keresztül hasson és tépd szét torkodat s pillanat alatt végeztél. Hogy azonban ez a visszavonásod (az előbbi állításának visszavonása) ne ötlene szembe és ha valamiben kételednének, te legelőbb vond vissza mindjárt, mihelyt elővezetnek téged a törvényszék elé és akkor másnap megint maradj meg az első állításod mellett, hogy ezek az emberek téged rá

kitűnő barátunk Pojmann inspectorra, nemcsak a férfiak mondanak felköszöntőt, de egy hölgy is életi a pártatlan utimarsallt.

Éjfel van a mikor kényelmes ágyainkba kerülünk, pedig másnap reggel már 4 órakor föl kell kelnünk, hogy idejében ott lehessünk a Metkovitsból reggel nyolcz órakor induló hajón.

Szeptember 7-én reggel kísértálunk a vasút állomáshoz és érzékenyen búcsút véve a mindnyájunk által megkedvelt maître de plaisir-től, vonatunk robot a még mindig opalizáló Narenta partján Meikovitsba, ahol felszállunk a Magyar-Horvát gőzhajótársaság Croatia hajójára és a Narenta széles csatornáján haladtunk az adriai tenger felé.

Hajónk kellemesen ringat. A fedélzeten helyet véve, nézzük sokáig a Hercegovina; bérceket, mindannyian elragadtatással beszélünk az átélte szép napokról, amelyek alatt gondtalanul, a lehető legnagyobb kényelemben és valóban jutányos áron sok száz kilométernyi utat tettünk emellett volt módunk és alkalmunk arra, hogy ismereteinket és tapasztalatainkat kibővíthettük, s hogy a megszállott tartományok magasan álló és pártatlan fejlődés; mutató culturájáról valamint

természeti szépségeiről hű képet alkothattunk.

Valamennyien megegyezünk abban, hogy kellemesebb és sikerültebb kirándulást el nem tudunk volna képzelni, s hogy az eredményt legkiváltképen a bosznia hercegovinai országos kormány magas jóindulatának köszönhetjük. A pihenő tóhoz hasonló sima tengeren evezünk Spalató felé, hova délután négy órakor érkezünk meg, a Diocletian kastélya és a régi város egyéb nevezetességeinek megszemlélésére, alig elég az ott időzés hat órája.

Éjfel 11 órakor fölszedik a horgonyokat, s üditő álmunkból csak másnap reggel 7 órakor ébredünk föl, mikor már Zára előtt horgonyozunk, honnan egy órai tartzkodás után megindulva, ugyan-e napon szeptember 8-án délután 4 órakor már a szép magyar kikötőben Fuméba vagyunk.

Itt szétoszlik a kiránduló társaság; a legtöbben sietnek haza tűzhelyeikhez, hogy kipihenhessék a változatos ut fáradalmait, s hogy boldogan és büszkén emlékezzenek vissza a harmoniában töltött feledhetlen szép napokra.

A kronikairó pedig mindezek tetejében nagyon hálás szívvel emlékezik meg utitársairól, és azt mondja: viszontlátásra, ha előbb nem, a XXXI-ik vándorgyűlésen!

beszéltek. S csak az utolsó napon, a mikor az utolsó szavadat fogod adni, te egészen mindent vonj vissza.»

Ime így akarják plauzibilissé tenni Belgrádban a lehetetlenséget. Ilyen szögekkel akarják összeszegezni az igazság bomladozó faalkotmányát.

A ki tehát látta Belgrádban a tárgyalás lefolyását, ahol a nyilvánosság látszataival tetszelegtek a közönségnek és az európai sajtónak — a hol azonban a védői szabadság igazán csak mese volt, mert a védőknek valóban csak a cirkuszh bohóc szerepe jutott, mert bátran tarthattak magatartásuk későbbben érezhető következményeitől, a hol minden tanu meghiteltetett, aki csak a radikálisok ellen vallott, a hol ezeket a tanukat a bíróság maga dédelgette, a mely tanuk aktív szolgálatban álló katonák is voltak, a kik bizonyára nem igyekeztek főhadvezérüknek kellemetleneknek lenni, a hol megismétlődött egy börtön gyilkosság titokzatos esete, ahol ott kísértett állandóan Milán bosszuálló keze, a hol két véres ing nyilvános kiállításával részvételt igyekeztek kelteni a nézőkben, — az tisztán látott, azt nem nyugtathatta meg a »Magyarország« interjuvolója abban kell, hogy felháborodott az igazság érzet már előre is azon ítélet miatt, a melyet megrendelésre készítettek a belgrádi igazságszolgáltatásnak mérsáros legényei.

Ez az ítélet tehát a divatos rennesi minta után készült. A merénylőt megilleti a halálos büntetés — de a radikálisok elleni ítélethozatalnál csak egy körülmény adhat vigasztalást, hogy nagy kegyesen megkegyelmeznek majd nekik — talán.

Zola szerint tehát Szerbiában is kegyelemmel pótolják az igazságot — ha ugyan lesz majd kegyelem a többieknek is.

Annyi azonban már bizonyos, hogy Justicia a zsarnoki önkény alatt áll Szerbiában. Akik ezt szépitgetni akarják, azok hozzájárulnak a belgrádi ítélet végtelen lelketlenségéhez, határtalan esztelenségének megpecsételéséhez.

Szerbia erősen meg fogja sinleni utasított bíróságának ezt a végtelen hülyeséget.

Levelező.

Különfélék.

— **Uj táblai bíró.** A király Dr. De v i c h László ujvidéki kir. törvényszéki elnököt a budapesti kir. ítélőtáblához bíróvá nevezte ki.

— **A kaponyai emlék akadályai.** A kaponyai emlék aligba készülhet el október 6-ára. Különösen meg vannak akadva egy 100 métermázsás kővel, amelylyel nem egy könnyen

tűdnak elbánni. A kolosszális kődarab a tehérpálya udvaránál hever el és nagyobb apparátusra lesz szükség, hogy azt a nagysúlyu kődarabot a városba becsalni lehessen. Mindenesetre sajnáljuk, hogy ez alkalmas napra a munka el nem készülhet.

— **Tiltakozás a kórházi orvosi díjszedés ellen.** A szabadkai orvosi szövetség ma délután népes közgyűlést tartott, a melyben elhatározták, hogy felerjesztést intéznek a Belügyminiszterhez, amelyben kéri, hogy tiltsa el a helybeli kórházi orvosoknak gyógykezelési díjszedést egyúttal a főispánnak is ezentárgyban memorandumot nyújtanak át.

— **Lövöldöző cigány.** Horváth József dunapataji cigányt f. hó 18-án éjjel 12 órakor Balog és Franek rendőrök az Erzsébet-királyné-utczában kérdőre vonták, hogy mi járatban van, amikor Horváth futással igyekezett menekülni, a szél-utczában visszatért és látta, hogy Balog rendőr nyomában van, Horváth Balogra lölt, mire rendőr is a lövöldözött után lött és sikerült löbbek segítségével Horváthot elfogni. A lövések nem találtak. Horváth futása közben a pisztolyát és nála volt botját eldobta és mivel vásáros idő volt, nem lehetett az eldobott tárgyakat kézre keríteni. Horváth a kir. járásbírósnak átadatot.

— **Tűzvész.** A szerdáról csütörtökre viradó éjszakán Szeni-Istvánon nagy tűzvész pusztított, hat lakóház az összes hozzá tartozó melléképületekkel leégett. Az volt még a szerencse, hogy a tűz alkalmával teljes szélcsend volt, mert ha szél volna, a tűz pusztítása kiszámíthatatlan. A árvízveszély folytán ugyanis a szentistvániak az összes, a földeteken kint volt szénát ép az nap hordták be és így minden ház tele volt könnyen éghető anyaggal, szénával. A kár körülbelül 5000 forint, mert gabonaművekben alig esett kár.

— **Betöréses lépés.** B.-Almásról írja tudósítónk: Grébér József üzletébe tegnapi éjjel 2 molnárlány betört, vésővel felfeszítették az ablaktáblát és a závar kinyitása után behatoltak az üzletbe, és onnan mintegy 100 frt készpénzt, nagyescsomo dohányt, szivart, pipát stb. elloptak. Mikor mindent elvittek otthon kofferbe tették és zabot öntöttek rá. A csendőrségnél a károsult fél feljelentette a dolgot s a tolvajokat ellopták, most a szabadkai lötvényszék fogházában vannak.

— **Egy ezüst óra története.** A madarasi határban esepeltek a munkások, czeplés után este lefeküdtek Svarka József népszámos felhasználta a sőtéltséget és a bódéból ellopta Hischenmajer gépész ezüst óráját. A tulajdonos kereste az órát mindhiába harmadnap már a szabadkai zálogházba vándorolt ahol 3 frtot kapott rá a tolvaj. Addig kereste az órát a tulajdonos, amíg a bajmoki csendőrséghez került az eset, s a nyomozás során megkerült a tettes akit letartóztattak, sőt az időközben a zálogházból kiváltott órát meg is találták Svarkánál. Most a szabadkai törvényszék foglya.

Az oszlopcsarnok.

(A színházi díszletek festésének előreláthatólag szomorú története.)

Helyre igazítom multkori cikkemet. A díszletek festésében nemcsak a bögréket vették meg, hanem, mint örömmel tapasztaltam egy „oszlopcsarnokot“ ábrázoló háttér is megfestetett már.

Hétfő este fél néhány színházi habitué álldogált a színház piszkos udvarán.

Kiváncsi ember lévén, megtudakoltam az álldogálás okát.

— Felteszik az ujonfestett oszlopcsarnokot a színpadra, hogy bámuljunk.

Ha csak bámulni kell, be állok én is a bámulók díszes sorába.

Különféle okokból volt jussom várni és a várakozás után látni. — Hogy többet ne említek: tudtam, hogy engem akarnak lefőzni, miért, hogy azt mertem mondani, hogy a ki nem tud arabusul, — az ne vállalkozzék díszletek festésére. Most hozzátértő férfiak előtt, — ráb bizonyítják, hogy az oszlopcsarnokban vannak oszlopok, melyeknek márványa vörös, virágbokréta, melyeknek rózsái szinte illatoznak, bársony függönyök, melyek remek fodrokban hullámanak a lépcsőfeljártnál.

A szini direktor is eljött Szentos városából, hogy a művésznek hódoljon, az intendáns, a színügyi bizottság vice elnöke, a napilap főszerkesztője, főmunkatársa, az öreg Kovács bácsi és még számos ur és szolga.

A villanylámpák kigyulltak. A „bámulók“ lesiettek a nézőtérre, hogy onnan nézzék a káprázatos pompában díszlő oszlopcsarnokot!

És leültek a földszint poros zártszékeire — tágra nyitották szemüket és néztek, néztek és — hallgattak.

Hosszu kínos percek után megszólal a direktor; remegnek szava az elragadtatástól, szinte megcsuklanak térdei.

— Őszintén mondom kitűnőbb díszletet sohse kívánok magamnak, remek a színezés, a márvány szinte várja, hogy bele vessék örökemlékül a színügyi bizottság tagjainak névsorát — az oszlopok bámulatos faragása, a vörös függönyök suhogása, mesteri kezekre vall — engedjék meg, hogy őszintén megmondjam véleményemet: az egész oszlopcsarnok — nem ér semmit!

A mecénások hada ökolbe szorítja kezét: mi ez?

— Hát kérem — folytatja a direktor és még nem is mosolyog hozzá — igaz, hogy ez oszlopcsarnok, mert vannak oszlopok de nincs csarnok.

— Csak az a baj?

Azon majd segítünk, csak egy-két ecset vonás, — szól a művész.

A direktor erre se mosolyog, hanem előveszi fehér zsebkendőjét, határozott léptekkel megy fel a színpadra, végig simítja a festett oszlopokat, némán, szótlánul, vissza jön, meg áll és az előbbi bevezetést megismételve következőleg végzi: — a festék lejön, a primadonnának fehér ruhái veszedelmes színben fognak játszani, ha csak hozzá érnek az oszlopokhoz!

Csak az a baj? Azon majd segítünk csak egy kis tejet keverünk az oszlopok közé.

Szólt a művész és a mecénások hada büszkén lépdejt előttem.

A villany lámpák kialudtak — a „bámulók“ eltávoztak és —

És igazán kíváncsi vagyok, hogy mikor lesz az az 1600 négyszög méter vászon befestve és hogyan?

A színügyi bizottság elkerülésével a városi polgármester urat kérem meg, hogy mielőtt azt a bizonyos 800 forintokat kiutalványozza, nézze meg az oszlopcsarnokot, melynek márványa vörös, virágbokrétainak rózsái szinte illatoznak, bársony függönyei remek fodrokban hullámanak a lépcső feljártnál!

Q.

NYILTTÉR.*

Nyilatkozat.

A szegedi alföldi-díj ügyében Rósa Béla ur tévesztő nyilatkozatával szemben állításmat s óvásomat fentartom, és a verseny bizottság döntő határozatáig nem nyilatkozom.

Ifj. Vojnich Sándor s. k.

* E rovat alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

Hirdetmény.

A vb. Rónai Pál csődtömegébe leltározott 4194 frt 33 krt kitevő activ követelések nyilvános árverés útján való értékesítését a csődválasztmány elhatározta.

A jelzett követelések 1899. évi szeptember hó 2 -ik napján d. e. 11 órakor Csernyus Zsigmond bir. végrehajtó közbenjötté mellett irodahelyiségemben eladatni fognak azzal, hogy a csődválasztmány az elárverezendő követelések fennállása és behajthatóságát tekintetében semmi néven nevezendő szavatosságot nem vállal.

Az activ követelések jegyzéke nálam az irodai órák alatt megtekinthető. Szabadkán, 1899. szeptember 26.

Dr. Klein Imre, ügyvéd
mint vb. Rónai Pál tggondnoka.

Elismerő nyilatkozatok.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárny-gyár.

Ő eszászári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talpal bélet cipőjével. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat a-besttalpbéllel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július 8.

KRAHL, huszárkapitány.

A nagyméltóságú magyar kir. honvédelmi miniszter által kiadott 65917/VII. számú nyilatkozataiban a honvédség részére megrendelt és beszállított Asbesttalpalak, hivatalosan jönnek és czélszerűnek ismertettek el.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doctor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőségét bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, ugy, hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hiva
WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljen Ön lábbelit a Dr. Hölgyes-féle szabadalmazott Asbesttalpbetéttel nélkül.

Óvjuk lábainkat hidektől, nedvességtől és meghűléstől.

Óvakodjunk a hamisítoktól!

Csak is e védjeggyel ellátott talpak valódiak.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdagana, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hölgyes-féle az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéllel látja el.

ÁRAK:

Homok-talp párja 40 kr., egyszerű szövésű Asbest-talp 60 kr., kettősvastagságú 1.20 kr.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a magy. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottak.

Egy pár asbesttalp a legerősebb járásnál is eltart egy évig.

Szétküldés csak is utóvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Czipészek, viszonteladókknak megfelelő árengedmény.

Az ASBESTÁRU-GYÁR BETÉTI TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Egyedüli elárúsító Szabadka és vidékére:

ROTH ARMIN kalap-, cipő- és uri divat raktárában Szabadkán.

LEVÉLPAPIROK. SZÁMLÁK. NÉVJEGYEK. FELTÜNŐ PALRAGASZOK. LEVELBORITEKOK.

ÜGYVÉDI NYOMTATVÁNY RAKTÁR. A BÁCSKAI HIRLAP HETENKINT NÉGYSZER MEGJELENŐ POLITIKAI LAP KIADÓHIVATALA. VÉGREHAJTÓI NYOMTATVÁNY RAKTÁR.

ÜZLETI KÖNYVEK. KÖNYVNYOMDA. TÁBLÁZATOK. KÖRLEVELEK. BÁLI MEGHIVÓK.

MINDENMÉNY IDŐSZAKI NYOMTATVÁNYOK CSINOS KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTELEK. MINDENMÉNY MŰVEK, FOLYÓIRATOK DISZES KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTELEK.

ELJEGYZÉSI ÉRTESÍTÉSEK. KOSSUTH-UTCZA SZABADKÁN VOJNICH PALOTA. ESKETÉSI MEGHIVÓK.

DIJZOKLEVELEK. NÉVJEGYEK 5 PERCZ ALATT KÉSZÍTETNEK EL. EMLÉKÍRATOK.

IDÉNYSZERŰ ÁRJEJYZÉKEK. NYUGTÁR. EGYESÜLETI ALAPSZABÁLYOK.

VIGNETTÁK. GYÁSZLAPOK. CSOMAGOLÓ PAPIROK.